

[Brorsen.]

allerede været inde paa, at det selvfølgelig maa være saadan, at vi kan bevare vort Lands Suverænitæt og Regeringens Handlefrihed, saa vidt som det overhovedet er muligt. Man kan kalde disse Opgaver, hvad man vil; det lader jo til, at man fra radikal-socialdemokratisk Side særlig har forelsket sig i Ordet Bevogtningsopgaver. Ja, lad dem kun beholde det Navn, det har jeg ikke det fjerneste imod, det er jo ikke Navnet, det kommer an paa, men det Indhold, man giver Lovene, og den Neutralitetsvagt, der ifølge disse Love kan stilles paa Benene.

Den højtærede Forsvarsminister udtalte, at vore Forpligtelser ikke alene bestaar i at afvise tilfældige Neutralitetskrænkelser, men ogsaa i at yde en vis Beskyttelse mod andre og mere bevidste. Nu lægger jeg ikke saa forfærdelig stor Vægt paa det lille Ord „vis“, det er en Reminiscens fra Fortiden; naar man skal over fra det gamle til det nye, bliver der naturligvis en Overgangstid, hvor nogle af Fortidens Udtryk vedblivende er i Brug.

Jeg maa imidlertid opfatte Forsvarsministerens Udtalelse paa den Maade, at vi ikke alene skal imødegaa tilfældige Neutralitetskrænkelser, men at vi i det hele taget kort og godt skal forsvare vort Land. Vi maa, siger Ministeren længere henne — og derved synes jeg egentlig, han tilkendegiver, at han er enig i min sidste Udtalelse —, undgaa, at vort Territorium udnyttes af de krigsførende Parter. Og Bladet „Social-Demokraten“ — lad mig fortælle det i en Parentes — kommenterer ganske interessant Forsvarsministeren nøje — jeg tror, det staar i Lørdagsudgaven fra sidste Uge. „Social-Demokraten“ siger, at Rustningerne i de store Lande er under voldsom Udvikling, og vi maa derfor have vort Neutralitetsværn moderniseret, vi maa have det bragt i Orden. Bladet siger til Læserne: Man maa forstaa, der maa betales en Assurance. Ja, akkurat, hvad vi har sagt den ene Gang efter den anden, uden at det har gjort Spor Indtryk paa de Herrer. Ogsaa i den Henseende kopierer de Herrer fuldkommen vore Udtalelser, for dette har vi jo sagt snesevis af Gange. Vi blev nærmest karakteriseret som Mennesker, der var Tilhængere af noget saa forfærdeligt som Folkemord. Det generede man sig ikke for at skrive i de respektive Blade.

Jeg vil saa, inden jeg gaar videre, sige, at jeg er enig med Ministeren i, at der maa tages visse økonomiske Hensyn. Det er klart, at man ikke kan lade Udgiften gaa ud

over alle Grænser, for vi har jo adskillige andre Opgaver, vi skal løse end den, der er Tale om her, og derfor maa der naturligvis altid tages økonomiske Hensyn. Det er ogsaa et Hensyn, der stadig er kommet frem, naar mit Parti har haft Regeringsmagten og har fremsat Forslag om vort militære Forsvar. Forslaget er i øvrigt at betragte, som det ogsaa blev udtalt af Forsvarsministeren, som en Modernisering af Loven af 1932. Rammen og Materiellet skal svare noget bedre til hinanden, og det er jo det samme Formaal, som vi fra Venstres Side havde i 1927 med Hensyn til 1922-Ordningen. For saa vidt angaar Forslaget om Hæren, sker der jo en mindre Indkaldelse under eet paa 1 100 Mand, fra 8 900 til 7 800, men som der allerede er gjort opmærksom paa, er det Garnisonstropperne, der i meget betydeligt Antal formindskes, saaledes at der, for saa vidt angaar den vigtige Del af Hæren, de virkelige Kombatanter, sker en Forøgelse med 1 100 Mand.

Dette Spørgsmaal maa tages op til Undersøgelse inden for Udvalget, for at det kan fastslaas, om man ikke ved denne Reduktion af Garnisonstropperne er gaaet lovlig vidt. Der staar et Sted i Loven, at Hjælpetropper indkaldes, efter som man har Brug for dem, efter Behag, saa det er jo muligt, at man kan benytte denne Bestemmelse her, for jeg synes, det er en voldsom Nedgang i Garnisonstropperne. Jeg tror, der er Tale om et Par Tusind Mand. Med Hensyn til Uddannelsen bliver jo Styrken i højere Grad end nu fordelt over hele Aaret, idet en Del skal indkaldes til Vinteruddannelse. Man behøver ikke at være Militær for at forstaa, at den bedste Uddannelses-tid er om Sommeren, men paa den anden Side er det uheldigt, at vi en Tid af Aaret, næsten et halvt Aar, fuldstændig er blottet for Soldater. Og derfor kan jeg for mit Vedkommende billige, at man fordeler Indkaldelserne mere, end man hidtil har gjort.

Regimenternes Antal er nedsat fra 8 til 7, og det synes jeg ikke der er nogen Begrundelse for. Vi maa jo huske paa, at Hæren er blevet kolossalt reduceret ved de forskellige Militærordninger, vi har faaet i dette Aarhundrede, og jeg synes, at naar vi nu er kommet ned til et Antal af 8, saa er der ingen Begrundelse for i disse Tider yderligere at gaa ned til 7. Dette Spørgsmaal maa tages op til Overvejelse inden for Udvalget, for Sagen er jo den, at naar man afskaffer et Regiment eller flere Regimenter, saa kan man ikke saadan lige med det samme fremskaffe dem paa ny.